

juni 2011

Reguleringsimpactanalyse voor de invoering van een steunregeling voor nuttige groene warmte

1 Titel

Reguleringsimpactanalyse voor de invoering van een steunregeling voor nuttige groene warmte

2 Aanleiding en doel

2.1 Aanleiding

Actieplan hernieuwbare energie 2020

Volgens de Europese Richtlijn ter bevordering van het gebruik van energie uit hernieuwbare energiebronnen (2009/28/EG van 23 april 2009) moest elke lidstaat tegen 30 juni 2010 een nationaal actieplan voorleggen. In dit actieplan moeten maatregelen beschreven worden die de realisatie van de vooropgestelde doelstellingen tegen 2020 mogelijk maken (13% hernieuwbare energie in het finaal energieverbruik voor België). Het actieplan moet een onderscheid maken tussen groene warmte, groene stroom en biobrandstoffen voor transport. Voor elke sector moet een doelstelling vastgelegd worden. Het luik groene warmte kan dus niet los beschouwd worden van de overige sectoren en de totale doelstelling. Inmiddels is het Belgisch actieplan ingediend bij de Europese Commissie. Volgens de huidig gekende gegevens kan het potentieel voor groene warmte tegen 2020 de belangrijkste bijdrage vormen voor het bereiken van de globale doelstellingen voor hernieuwbare energie tegen 2020.

In het Vlaams Regeerakkoord staat dat de nodige maatregelen worden genomen om zowel de Europese als de decretale doelstellingen voor energie-efficiëntie, warmtekrachtkoppeling en hernieuwbare energie te realiseren. Het aanmaken van groene warmte en het aanwenden van aardwarmte wordt ondersteund.

Groene warmte kan geproduceerd worden uit biomassa (verbranding of vergisting tot biogas), met behulp van de warmte uit de zon (zonneboilers) of met de warmte uit de ondergrond of de omgevingslucht (warmtepompen), elk met zijn specifieke technologie.

Het potentieel voor groene warmte uit biomassa en zonne-energie werd bepaald in de VITO-studie 'Prognoses voor hernieuwbare energie en warmtekrachtkoppeling tot 2020' uit 2005. In deze studie werd een potentieel berekend aan de hand van een BAU-scenario.

(Business As Usual) en een PRO-actief scenario, met een aanvullend stimulerend beleid. Deze prognosestudie werd in 2009-2010 geactualiseerd en aangevuld met potentieelgegevens voor groene warmte uit de ondergrond of de omgevingslucht

Voor biomassa werd de rendabiliteit in 2009 onderzocht aan de hand van de VITO-studie 'Onrendabele toppen groene warmte'. De studie geeft aan welke technologieën rendabel zijn rekening houdend met fossiele brandstofprijzen en bestaande steunregelingen en welke technologieën bijkomende steun nodig hebben om rendabel te worden. De rendabiliteit werd in de VITO-prognosestudie eveneens onderzocht voor warmtepompen en zonneboilers.

In de loop van 2010 werd door VITO ook een onderzoek uitgevoerd naar de verschillende steunmechanismen voor groene warmte in andere Europese lidstaten. Hieruit blijkt dat verschillende ondersteuningsmechanismen worden toegepast.

Juridische vrijheidsgraden

De Europese richtlijn 2009/28/EG verplicht de lidstaten onder andere om ervoor te zorgen dat zijn aandeel energie uit hernieuwbare bronnen in het bruto-eindverbruik van energie in 2020 minstens gelijk is aan zijn (bindend) nationaal algemeen streefcijfer voor het aandeel energie uit hernieuwbare bronnen. Wat België betreft is dit aandeel 13 %. Dit aandeel dient mede bereikt te worden door middel van groene warmte.

De Europese richtlijn bepaalt verder in artikel 13 dat de lidstaten tegen 2015 voor nieuwe en gerenoveerde gebouwen bindende doelstellingen voor hernieuwbare energie moeten opnemen. Via de bouwvoorschriften moeten de lidstaten ook stimulansen voorzien voor hernieuwbare energiebronnen die bepaalde efficiëntieniveaus bereiken. Ook groene warmte heeft hierin een rol te spelen.

2.2 Doelstelling

De globale doelstelling van een steunregeling voor nuttige groene warmte is het aanwezige potentieel tegen 2020 te realiseren

Zowel in het Regeerakkoord 2009-2014, de beleidsnota als de beleidsbrieven Energie werden terzake reeds een aantal beleidskeuzes gemaakt.

Volgens het Regeerakkoord moeten de nodige maatregelen worden genomen om de Europese en decretale doelstellingen voor warmtekrachtkoppeling en hernieuwbare energie te realiseren.

Verder stelt het Regeerakkoord:

- We ondersteunen het aanmaken van groene warmte
- In uitvoering van het Europees energie- en klimaatpakket 2020 wordt de richtlijn hernieuwbare energie vertaald in Vlaamse beleidsmaatregelen.
- Voor de reductie van de broeikasgasuitstoot treffen we maximaal alle interne maatregelen die technisch en economisch uitvoerbaar zijn en die maatschappelijk aanvaardbaar zijn.

De beleidsnota en de beleidsbrieven gaan dieper in op deze en andere prioriteiten van het energiebeleid. Een belangrijke operationele doelstelling van de beleidsnota Energie 2009-2014 bestaat erin om een beleid uit te bouwen voor de bevordering van groene warmte. Voor de steunmaatregelen om dit groenewarmtepotentieel in te vullen, is een goed onderbouwde ontwikkeling, een solide financieringsregeling en opvolging van de ondersteuningsmaatregelen van groot belang.

3 Opties

Optie 0: Nuloptie – geen specifieke ondersteuningsregeling voor nuttige groene warmte

Concreet betekent deze optie dat voor groenewarmteproductie geen nieuw specifiek ondersteuningssysteem wordt ingevoerd. De ondersteuning blijft beperkt tot de bestaande maatregelen (netbeheerderspremies voor zonneboiler en warmtepomp, ecologiepremie; belastingvermindering voor particulieren voor investering in zonneboiler, warmtepomp en pelletketel, verhoogde investeringsaftrek voor bedrijven voor investeringen in groenewarmteproductie, VLIF-steun).

Optie 1: Invoeren van een groenewarmtecertificatenregeling

Concreet betekent deze optie dat een certificatenstelsel wordt opgezet dat gelijkaardig is aan de certificatenstelsels voor groenestroom- en WKK-installaties (quota, minimumvergoeding en boete voor niet-naleving).

Optie 2: Invoeren van een feed-in-premiereregeling (exploitatiesteun)

Concreet betekent deze optie dat voor de producenten van groene warmte steun wordt toegekend afhankelijk van de hoeveelheid geproduceerde groene warmte. Deze exploitatiesteun wordt uitbetaald via de elektriciteitsdistributienetbeheerders die daarvoor worden vergoed vanuit de Vlaamse begroting.

Optie 3: Invoeren van investeringssteun voor de ondersteuning van nuttige groene warmte

Concreet betekent deze optie dat er vanuit de Vlaamse begroting investeringssteun wordt toegekend voor de installaties die groene warmte produceren.

4 Effecten

4.1 Doelgroepen en betrokken partijen

- De bedrijven in Vlaanderen die groene warmte produceren. Het gaat om naar schatting 2200 projecten tegen 2020.
- 16 distributienetbeheerders (Agem, DNB BA, Elia, Gaselwest, Gemeentelijk Havenbedrijf Antwerpen, Imea, Imewo, Inter-Energa, Intergem, Intermosane, Iveg, Iveka, Iverlek, PBE, Sibelgas, Infrax-West)
- De overheid: het Vlaams Energieagentschap, de VREG en OVAM

4.2 Nuloptie – geen specifieke ondersteuningsregeling voor nuttige groene warmte

Directe effecten

Nadelen

In veel gevallen is bijkomende steun noodzakelijk om investeringen in grootschalige groenewarmteproductie rendabel te maken. Dit blijkt ook uit het achterblijven van de groenewarmteproductie ten opzichte van de evolutie van de groenestroomproductie. Door geen bijkomende specifieke steunregeling voor groene warmte op te zetten, zal het gebruik van groene warmte niet worden aangemoedigd. Hierdoor wordt het moeilijker om het bindend streefcijfer te halen en loopt het Vlaamse Gewest het risico dat België in gebreke zal worden gesteld door de Europese Commissie en veroordeeld door het Hof van Justitie wegens niet naleven van de Europese richtlijn. Aan het niet-naleven zijn volgens het EU-verdrag mogelijk dwangsommen gekoppeld.

Voordelen.

Geen directe kosten. Geen beslag op overheidsmiddelen. Geen administratieve processen op te starten.

4.3 Optie 1: invoeren van een groenewarmtecertificatensysteem voor de invoering van nuttige groene warmte

Directe effecten

Nadelen:

Het groenewarmtecertificatensysteem (waarvan de rechtsgrond reeds in artikel 7.2.1 e v van het Energiedecreet vervat zit maar waaraan tot op heden nooit uitvoering werd gegeven), houdt een quotumsysteem in waarbij de last voor het halen van de door de Vlaamse Regering vastgestelde quota bij de leverancier van aardgas wordt gelegd. Het niet halen van de quota wordt gesanctioneerd door middel van een administratieve geldboete van 125 euro per groenewarmtecertificaat dat de certificaatplichtige te weinig heeft ingediend bij de VREG in het kader van de certificatenverplichting. Dit decretaal onderbouwd systeem heeft een weerslag op de aardgasprijs, wat ook een concurrentieel nadeel betekent ten opzichte van leveranciers van andere fossiele brandstoffen, zoals stookolie, kolen, propaan, butaan,

Er is in Vlaanderen nog maar weinig ervaring opgebouwd op het gebied van groene warmteproductie. De onzekerheid inzake de invulling van het potentieel wordt als groot ingeschat. De onzekerheid rond de mogelijke en aangewezen evolutie van de groene warmteproductie de eerstvolgende jaren, zou in een quotasysteem kunnen leiden tot onvoorziene en ongewenste zware financiële gevolgen. Groenewarmteproductie leent zich dus niet voor het vastleggen van een quotum dat noodzakelijk is voor het opzetten van een certificatenstelsel.

Het potentieel voor groene warmte is opgebouwd uit zeer verschillende toepassingen en technologieën, verschillende brandstoffen en verschillende sectoren, waardoor de onrendabele toppen sterk uiteenlopen. Bij groene warmte is dit meer uitgesproken dan bij groene stroom. Uit de berekeningen van de onrendabele top blijkt dat er nu al in belangrijke mate rendabele investeringen mogelijk zijn en de relatieve range van de onrendabele top voor groene warmte groter is dan het geval is bij groene stroom. Het is daarom niet aangewezen via een certificatenmarkt één uniform of beperkt gemoduleerd steunniveau voor groene warmte tot stand te brengen.

Voordelen.

Certificatensystemen voor groenestroom en WKK hebben effectiviteit bewezen door de vooropgestelde doelstellingen te realiseren.

Geen beslag op overheidsmiddelen. Beperkt risico op stop-and-go-beleid.

De Vlaamse overheid heeft reeds heel wat ervaring met het beheer van certificatenstelsels.

Exploitatiesteun is een instrument om op blijvende wijze de naleving van emissievoorwaarden te kunnen afdwingen.

4.4 Optie 2: invoeren van een feed-in-premiesysteem voor de ondersteuning van nuttige groene warmte (= exploitatiesteun)

Directe effecten

Nadelen.

Ondersteuningssysteem legt beslag op overheidsmiddelen. Houdt risico op stop-and-go-beleid in of niet-besteding van beschikbare budgetten.

Geen garantie op effectieve invulling van het potentieel aan groenewarmteproductie.

Voordelen

Exploitatiesteun vergroot de voorspelbaarheid van de productie doorheen de jaren. Dit is essentieel in het kader van het bereiken van de hernieuwbare energiedoelstelling

Exploitatiesteun spreidt de ondersteuning over de tijd, zodat bij de aanvang van het project minder grote budgetten moeten worden voorzien.

Indien de overheid de financiering van het ondersteuningssysteem op zich neemt, is er geen impact op de aardgasprijs voor de eindafnemer.

Exploitatiesteun is een instrument om op blijvende wijze de naleving van emissievoorwaarden te kunnen afdwingen.

4.5 Optie 3: invoeren van investeringssteun voor de ondersteuning van nuttige groene warmte

Directe effecten

Nadelen:

Minder garantie voor efficiënt werkende groenewarmteproductieinstallaties

Door economische omstandigheden kunnen installaties worden stilgelegd of opnieuw omschakelen naar fossiele brandstoffen. In theorie kan de overheid productie-eisen koppelen aan de toekenning van investeringssteun. In de praktijk zijn dergelijke eisen minder afdwingbaar

Bij investeringssteun is er vaak een steunpercentage nodig tot 50% of zelfs meer om de onrendabele top te overbruggen. Dit betekent dat er op korte termijn grote budgetten moeten worden voorzien. Een ondersteuningssysteem op basis van investeringssteun legt een groot beslag op overheidsmiddelen. Houdt risico op stop-and-go-beleid in of niet-besteding van beschikbare budgetten.

Voordelen:

De investeerder moet zelf minder voorfinancieren.

Bij aanvang van het project is het duidelijk hoeveel steun zal worden verkregen

4.6 **Keuze en motivering van de optie**

Er wordt geopteerd voor optie 2, m.n. het invoeren van een feed-in-premiesysteem voor de ondersteuning van nuttige groene warmte

Door economische omstandigheden kunnen installaties immers worden stilgelegd of omgeschakeld naar fossiele brandstoffen. Vooral bij grootschalige installaties heeft men de mogelijkheid om terug te schakelen naar fossiele brandstoffen, omdat men in vele gevallen nog beschikt over bestaande alternatieve ketels, de installaties geschikt zijn om met verschillende brandstoffen te werken, of omdat de financiële belangen van brandstofkeuze groter zijn. Wanneer de oorspronkelijke investering is ondersteund door investeringssteun, zijn die overheidsmiddelen niet goed geïnvesteerd want er is minder productie van groene warmte dan vooropgesteld. Om deze redenen en omdat groenewarmteproductie zich niet leent voor het vastleggen van een quotum dat noodzakelijk is voor het opzetten van een certificatenstelsel, wordt voor exploitatiesteun via een feed-in-premie gekozen.

5 Uitwerking, uitvoering en monitoring

5.1 Juridisch-technische uitwerking

Op basis van artikel 7.5.1 en 4.1.20 van het Energiedecreet kunnen aan de elektriciteitsdistributienetbeheerders openbaredienstverplichtingen worden opgelegd die onder meer betrekking kunnen hebben op programma's ter bevordering van de productie van hernieuwbare energie. Deze verplichtingen worden momenteel verder geconcretiseerd in het Energiebesluit, meer specifiek in artikel 6.4.1 en volgende. Aan dit hoofdstuk wordt thans een afdeling betreffende de ondersteuning van nuttige groene warmte toegevoegd.

Het voorliggende ontwerpbesluit werd opgesteld conform alle taalkundige, vormelijke en wetgevingstechnische voorschriften zoals bepaald in Omzendbrief VR 2009/4.

5.2 Uitvoering en administratieve lasten

Uitvoering

De voorliggende ondersteuningsregeling zal in werking treden na publicatie in het Belgisch Staatsblad. De concrete uitvoering vergt, na definitieve goedkeuring van het besluit, nog enige voorbereiding.

Zo dient de minister bevoegd voor het energiebeleid nog een aantal beslissingen te nemen, ondermeer aangaande:

- nadere regels om te bepalen of een installatie kan beschouwd worden als vernieuwd;
- de maximaal door de elektriciteitsdistributienetbeheerders en de beheerder van het plaatselijk vervoernet van elektriciteit gezamenlijk uit te betalen steun,
- het vastleggen van duurzaamheidscriteria waaraan nuttige-groenewarmte-installaties moeten voldoen om in aanmerking te komen voor de steun,
- het maximale bedrag van de vergoeding aan de elektriciteitsdistributienetbeheerders op basis van de daarvoor op de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor dat jaar ingeschreven middelen alsmede de nadere regels voor de uitbetalingsprocedure,
- het vastleggen van nadere regels betreffende de manier waarop de productiemetingen uitgevoerd moeten worden,

- bepalen voor iedere call welke types van restwarmteprojecten in aanmerking komen voor steun

De VREG zal de ingediende dossiers op ontvankelijkheid controleren en vervolgens de ontvankelijke dossiers volgens de in het besluit opgenomen criteria beoordelen. Vervolgens worden de (tot uitputting budget) weerhouden dossiers aan de netbeheerders doorgegeven zodat deze de ondersteuning op basis van de meetgegevens kunnen uitbetalen. Het Vlaams Energieagentschap staat in voor de uitbetaling aan de netbeheerders van het door de minister vastgestelde compensatiebedrag.

Administratieve lasten

De subsidieregeling brengt voor de aanvrager de volgende administratieve lasten met zich mee

- het elektronisch indienen van de subsidieaanvraag bij de VREG
- het bijhouden van een register betreffende de in de nuttige-groenewarmte-installatie gebruikte brandstof.

De subsidieregeling brengt voor de netbeheerders volgende administratieve lasten met zich mee.

- het driemaandelijks uitbetalen van de steun op basis van de meetgegevens van de productie van nuttige groene warmte,
- het indienen van een vordering tot het bekomen van de compensatie die het Vlaamse Gewest eventueel aan de netbeheerders verstrekt.

Onderstaande tabel geeft een overzicht van de administratieve kosten

Voorliggend ontwerpbesluit			
Structurele administratieve kosten			
Indienen project			
Tijd indiening	0,5	uur/project	
Aantal projecten per jaar	75	(600 projecten/8)	
Aantal uren	37,5		
Uurloon	43	€/uur	
Kost per jaar	1 613	2012-2020	
Bijhouden register			
Tijd per jaar	0,5	uur/project	
Aantal projecten per jaar	75		
Aantal uren	37,5		
Uurloon (administratief medewerker)	33	€/uur	
Bijkomend per jaar	1 238	2012-2020	
Toenemende kost omwille van stijgend aantal projecten (lineaire trend verondersteld)			
	2013	1 238	
	2015	3 714	
	2020	9 904	
Uitbetalen van steun door netbeheerder			
Tijd voor uitbetaling (rekening houdend met snellere afhandeling eenmaal het project in het	0,5	uur/project/jaar	

systeem zit)				
Aantal projecten per jaar	75			
Aantal uren	37,5			
Uurloon	48	€/uur		
Bijkomend per jaar	1 800	2012-2020		
Toenemende kost omwille van stijgend aantal projecten (lineaire trend verondersteld)				
	2013	1.800		
	2015	5.400		
	2020	14.400		
Indienen vordering netbeheerder bij het VEA				
Tijd per jaar per netbeheerder	4	uur		
Aantal netbeheerders	2	Eandis/Infrax		
Uurloon	48	€/uur		
Totale kost per jaar	384			
Totale maximale kost per jaar in 2020	26.301	euro		
Toenemende kost omwille van stijgend aantal projecten (lineaire trend verondersteld)				
	2013	5 035		
	2015	11 111		
	2020	26 301		

5.3 Handhaving

Een volledig keuringsverslag is vereist, waarin een geaccrediteerde keuringsinstantie bevestigt dat aan de geldende internationale en nationale normen voldaan is. Na ingebruikname dient de installatie om de twee jaar aan herkeuring onderworpen te worden, teneinde fraude met de meters of afwijkingen te vermijden. Om controle mogelijk te maken, moet een producent een register bijhouden van de gebruikte brandstof die in de installatie verbruikt werd. Een gelijkaardige regeling is reeds in het Energiebesluit opgenomen betreffende installaties die groenestroomcertificaten of warmtekrachtcertificaten krijgen.

De elektriciteitsdistributienetbeheerders worden gemachtigd om op verzoek van de VREG via een controle ter plaatse van de nuttige-groenewarmte-installatie en de meterstanden na te gaan of aan de voorwaarden tot toekenning van de steun is voldaan. Als de elektriciteitsdistributienetbeheerder de toegang tot de nuttige-groenewarmte-installatie wordt geweigerd of indien de elektriciteitsdistributienetbeheerder vaststelt dat niet aan de voorwaarden is voldaan of indien fraude met de opnemingsgegevens wordt vastgesteld, meldt deze dit onmiddellijk aan de VREG. De elektriciteitsdistributienetbeheerder schorst vervolgens de uitbetaling van de steun tot dat de VREG deze vrijgeeft of bericht geeft van de definitieve stopzetting van de steun. Indien de VREG vaststelt dat niet aan de voorwaarden voor toekenning van de steun wordt voldaan of indien fraude met de opnemingsgegevens wordt vastgesteld, dan vervalt voor die nuttige-groenewarmte-installatie het recht op steun. Onrechtmatig uitgekeerde steun zal door het Vlaams Energieagentschap worden teruggevorderd.

Een gelijkaardige regeling bestaat thans reeds betreffende de groenestroomcertificaten in artikel 6.1.6 van het Energiebesluit

5.4 Evaluatie

Een gedetailleerde inventaris van de in Vlaanderen beschikbare biomassa (nu en in 2020) is beschikbaar. Deze biomassa-inventaris zal in 2012 geactualiseerd worden.

De Vlaamse Regering dient op regelmatige tijdstippen (tweejaarlijks) aan de Europese Commissie te rapporteren over de realisatie van de opgelegde doelstelling inzake hernieuwbare energieproductie. Dit opvolgingsrapport wordt als mededeling aan de Vlaamse Regering voorgelegd. Op basis van de geboekte vooruitgang in de realisatie van de beleidsdoelstelling zal worden geëvalueerd of een bijsturing van de steunregeling aangewezen is.

6 Consultatie

In juli 2009 werd een ontwerp van Actieplan Groene Warmte ter consultatie voorgelegd. Het voorgelegde ontwerp van Actieplan Groene Warmte was het resultaat van het overleg en het beleidsondersteunend onderzoek dat werd uitgevoerd door het overlegplatform groene warmte. Er werden een 7-tal overlegmomenten georganiseerd met de sector (o.a. Electrawinds en Electrabel), ODE, Biogas-E, Cogen Vlaanderen, VITO, OVAM, departement Landbouw en Visserij, Innovatiesteunpunt Land- en Tuinbouw, FEBEM en de afdeling Lucht van het departement LNE. Tijdens deze vergaderingen werden volgende beleidsvoorbereidende VITO-studies begeleid:

- 1) Inventarisatie van juridische en praktische belemmeringen bij productie en distributie van groene warmte en koeling
- 2) Onrendabele toppen voor groene warmte uit biomassa.
- 3) Potentieel van groene warmte uit biomassa tegen 2020
- 4) Potentieel van groene warmte uit ondergrondse technieken tegen 2020

Het ontwerp van Actieplan Groene Warmte werd op 15 september 2009 besproken in een stakeholderoverleg met vertegenwoordigers van de SERV, ACV, VOKA, UNIZO, Boerenbond, FEDUSTRIA, COBELPA, AGORIA, VCB, Bouwunie, VITO, Bio-energieplatform, Warmtepompplatform, Cogen Vlaanderen, VREG, OVAM, VMM, Departement LNE en Departement Landbouw. De belangrijkste opmerkingen van het stakeholderoverleg bestonden uit de vraag om ook rekening te houden met het potentieel van luchtwarmtepompen, om een meer verfijnde biomassa-inventaris uit te werken en om ook rekening te houden met grote installaties bij de uitwerking van een ondersteuningsmechanisme. Met deze opmerkingen werd rekening gehouden.

Na de eerste principiële goedkeuring van het besluit, wordt het ontwerpbesluit nog voor formeel advies voorgelegd aan SERV, Mina-Raad en de VREG.

7 Overige informatie

Budgettair in de nettarieven en op de Vlaamse begroting

Het algemene principe is dat de kosten van openbare dienstverplichtingen opgelegd aan de elektriciteitsdistributienetbeheerders (en de beheerder van het plaatselijk vervoernet van elektriciteit) via de distributienettarieven worden doorgerekend in de elektriciteitstarieven

In afwijking van het algemene principe van doorrekening in de tarieven, wordt in het kader van deze steunregeling door de Vlaamse overheid tussengekomen in de door de netbeheerders uitbetaalde feed-in premies.

Er is een budget voorzien van 4 miljoen euro in 2012, 8 miljoen in 2013 en 12 miljoen in 2014. Aangezien de elektriciteitsdistributienetbeheerders verplicht worden om steun toe te kennen voor een periode van 10 jaar, dienen de netbeheerders verder jaarlijks gecompenseerd te worden.

	Steun volgens potentieelraming in 2020 in miljoen euro	
Biomassa-installaties 300 kW – 1 MW	13,3	(in volgende fase)
Biomassa-installaties > 1 MW	16	Call
Restwarmte, biogasinjectie	5,7	Call
Totaal	35	

Naast deze middelen voor de compensatie van de feed-in-premies is ook een budget vereist voor de uitbouw van de databank voor de monitoring van de projecten. De eenmalige ontwikkelingskost wordt geraamd op 158 000 euro en de jaarlijkse onderhoudskost op 82.000 euro. Deze inschatting is gebaseerd op de ondervinding van de VREG met het opzetten en onderhouden van de databank voor de dossiers voor warmtekrachtkoppeling en groene stroom.

Personeelsbestand van de Vlaamse overheid

Aangezien beslist is om in de 1ste fase enkel steun te geven aan projecten > 1 MW is er geen bijkomende personeelsvraag.

De lokale besturen

Er is geen weerslag op de lokale besturen, noch op het personeel, noch op de werkingsuitgaven, noch op de investeringen of schulden.

8 Samenvatting

De Europese richtlijn 2009/28/EG verplicht de lidstaten onder andere om ervoor te zorgen dat zijn aandeel energie uit hernieuwbare bronnen in het bruto-eindverbruik van energie in 2020 minstens gelijk is aan zijn (bindend) nationaal algemeen streefcijfer voor het aandeel energie uit hernieuwbare bronnen. Wat België betreft is dit aandeel 13 %. Dit aandeel dient mede bereikt te worden door middel van nuttige groene warmte.

Door economische omstandigheden kunnen installaties echter worden stilgelegd of omgeschakeld naar fossiele brandstoffen. Vooral bij grootschalige installaties heeft men de mogelijkheid om terug te schakelen naar fossiele brandstoffen, omdat men in vele gevallen nog beschikt over bestaande alternatieve ketels, de installaties geschikt zijn om met verschillende brandstoffen te werken, of omdat de financiële belangen van brandstofkeuze groter zijn. Wanneer de oorspronkelijke investering is ondersteund door investeringssteun, zijn die overheidsmiddelen niet goed geïnvesteerd want er is minder productie van groene warmte dan vooropgesteld. Om deze redenen en omdat groenewarmteproductie zich niet leent voor het vastleggen van een quotum dat noodzakelijk is voor het opzetten van een certificatenstelsel, wordt voor exploitatiesteun via een feed-in-premie gekozen.

Op basis van artikel 7.5.1 en 4.1.20 van het Energiedecreet kunnen aan de elektriciteitsdistributienetbeheerders openbaardienstverplichtingen worden opgelegd die onder meer betrekking kunnen hebben op programma's ter bevordering van hernieuwbare energiebronnen. Deze verplichtingen worden verder geconcretiseerd in het Energiebesluit.

9 Contactinformatie

Lieven Van Lieshout
Vlaams Energieagentschap
Koning Albert II-laan 20 bus 17
1000 Brussel
T: 02 553 46 22
lieven.vanlieshout@vea.be